

Ilmaisia huumeita?

Oli kaunis kevätiltapäivä. Julija ja Emma olivat koulun jälkeen ostarilla. He istuivat Café Nurkkiksen nurkkapöydässä tekemässä läksyjä.

”Vihaan matikkaa”, Emma marisi. ”Ikinä ei tapahdu mitään jännittävää”, hän jatkoi.

”Noh, eiköhän tässä vielä jo ...”, Julija ei koskaan saanut lausettaan loppuun, koska parrakas iso mies vetäisi heidät kulman taakse.

”Haluaisiko tytöt vähän kokeilla huumeita?”

Julija ja Emma olivat todella hämmästyneitä.

”Siitä tulee tosi hyvä olo!” partamies vakuutteli.

”No ei men nyt ehkä...” ”...voida kieltäytyä, jos ilmaseks saadaan”, Julija päätti Emman lauseen.

”Tietenkin”, parrakas mies tokaisi. Hän antoi tytöille pillerit ja katosi paikalta.

”Eihän me nyt voida alkaa huumeita vetämään”, Emma vastusteli.

”Ei se varmaan haittaa, jos me kerran kokeillaan”, Julija sanoi.

He nielaisivat pillerit ja lähtivät kotiin. Jo ennen kuin he pääsivät edes ostarin ovesta ulos, he olivat täysin sekaisin. He lauloivat koko kotimatkan ja tanssivat.

Parin korttelin päässä parrakas mies ilmestyi taas tyttöjen eteen.

”Nyt on sitten maksun aika”, mies sanoi.

”Mut mehän sovittiin...” Julija yritti.

”50 euroa!” mies huusi päälle ja näytti kiiltävää puukkoa.

”Juokse!” Emma huusi Julijalle ja he lähtivät juoksemaan kohti jokea.

He piiloutuivat sillan alle ja odottivat pidättäen hengitystään. He kuulivat miehen askeleet. He halusivat juosta, mutta he eivät pystyneet. Jalat vain eivät enää liikahtaneetkaan. Emma näki miehen toisen jalan ja sitten toisen. Ja lopuksi sinisen univormun.

”Poliisi!” Emma huokaisi helpotuksesta.

”Saimme sen miehen kiinni”, poliisi sanoi. ”Hän on tehnyt paljon muitakin rikoksia”, poliisi selitti.

Tytöt menivät poliisiauton kyydissä kotiin. Kotona oli molempien tyttöjen vanhemmat ja he keskustelivat asiasta. Tytöt ymmärsivät virheensä ja lupasivat, ettei tämä toistuisi enää koskaan.

Tarinan kirjoitti 6.-luokkalainen Leevi A.